

מסורת הש"ס

[illegible]

השם: ריבם כחדם סאין שלקן. (ח) הנט
שני הלחם שנאמן מ' סאין ולחם הפנים
שנאמן מביד' סאין קחמ אומינין אוחם
לעשרונם סלם וכגון השומר שהיה של
מג' סאין נקלר ללורדי כ' סאין או של
נקלר לו אלל' כ' סאין. כשרה. וכלכל
שיהא הפשיון הלכחום: **מתנ'** השומר
היה מנוסע ב'רג' נסח. הלכה לחשה
מעי' ונאמר וקחמ סלם אומינין אוחם
וגו' שסלם מנוסע כל לורדי. ששהא
סלם בחרה כשהטעם אפיה: **גב'** הנו
רצון. ככל היה מנוסע ב'רג' נסוח:
דקדק בעלד דשמי נסוח היו כמקדש
לחם דקד אוחם גסה שקרין קלייר
ואתחילי היה מיניין דקדק ויהיה קולטת
הסלם ויסונוין ענין הקחמ יוקל לעבר
הנסח כמנסג נסוחם ואח"כ עתנין
אוחם כנסה קולטת הסונוין שנשתתבו
כסלם והברקות ענין קרעין שחמם
נעשה היה הולך לעבר הנסח ואחר כך
חוללין ומניסין דקדק וינסקו ענין חחרין
סלם עד שיאטעם שלם עשרה פשמים
וכלכל שלם ישתיר מן הקחמ ומן הסונוין עס
הסלם וחחרין וכו' ומניסין קרעין (ח) והברקות
ענין סלם: **רבי** שטעון אומר. אל' היו
עוין כמו שחלמין דקדק נקלר אלל' ר'ג'
והיה

תב כהו במקום כח

שתי הלחם בשמים
 י"א רבי שמעון אומר
 י"א סולת מנופה כל
 י"א אמר יולקחת סולת
 מנופה כל צרכה:
 י"א ברקת בגסה י"א
 שלש עשרה נפות היו
 למעלה מזו עליונה
 י"א קולחת סולת: רבי
 יוחנן קצבה: תנו רבנן
 חטין חלמוד לומר
 י"א מפי י"א החיסחון
 י"א ר"תורה חסה
 העדה ואת בעירם:

התורה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות יי שתי איפות

האיפה שלש סאין עשרים עשרון עשרה

הן: שפי איפוס, שהאיפה ג' שאין שהן כ' עשרונות דכתיב (שמות טז) והעומר עשירית האיפה העומר הוא עשרין ונמלא

י"ג פעמים עד שמעמידן על עשרון קולת: כ"ד עשרונות. דהכי כתיב שמים
לעומרו ג' סלין שפורין: דמחשך. תבואה חדשה יש בה סובין יותר וקולת מועט:

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

הדרן עלך ואלו מנחות נקמטות

ד' ספין ירושלמים. כולו ממני חפרס בנהמא [מן] בכריחל: שם ספין מזלינס שבי מי מסא ורוביסוס שמות על המדות וכן שם שמי צומע ומשחת חשבון של הרב רבא לזכרם שצדיקתו וחסדם שמונתו ליהודה ולגליל.